

Váš BERAN

mládež

Nový vítr v řadách zlínských Beranů. Do managementu naší mládeže v posledních měsících přišlo nové vedení.

Berani v repre

Reprezentační přestávka nabídla řadu turnajů s bohatou účastí Beranů. Ti měli zastoupení ve všech reprezentačních výběrech a v mezinárodní konkurenci se rozhodně neztratili.

Změny v mládeži

Během zimního období došlo ve zlínské mládeži k personálním změnám, které mají za cíl zefektivnit fungování mládežnických programů a zúžit spolupráci s klubem Tigers Zlín.

Lednové turnaje

Na přelomu kalendářního roku se ve Zlíně již tradičně konaly mládežnické turnaje různých věkových kategorií. Mladí Berani v nich změřili síly s velkou konkurencí a posbírali řadu úspěchů i zkušeností.

BERANI
ZLÍN

OBSAH

ÚNOR 2023

04 ÚVODNÍ SLOVO JANA PRAVDY

Zlínská mládež prošla výraznou změnou, do klubu vstoupil Robert Harmla, Zdeněk Sedlák a Jan Pravda.

07 KRASOBRUSLAŘSKÉ MEDIALE

Podívejte se na úspěchy zlínských krasobruslařů, kteří v uplynulých měsících získali několik zajímavých medailí.

08 JENÁČEK NA LAVIČCE JUNIORŮ

Rozhovor s trenérem Lubošem Jenáčkem, který od současné sezóny vede výběr Beranů v juniorské extralize.

12 MLÁDEŽNICKÉ TURNAJE

Období Vánoc již tradičně je ve znamení mládežnických turnajů. Letos je Zlín uspořádal celkem čtyři

14 FOTOSTRANA

V únoru se na zlínském ledě odehrál MV Cars CUP 2023. Prostřednictvím fotogalerie se můžete podívat na atmosféru.

16 ODCHOVANEK ZDENĚK SEDLÁK

Prošel dlouhou cestou, okusil Finskou ligu i extraligu v dresu Plzně. Nyní se odchovanec vrátil zpět do Zlína.

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor

Libor Kožík

Autoři textů

Libor Kožík, Jan Pravda, Vojtěch Gargulák

Grafika a sazba

Libor Kožík, Vojtěch Gargulák

Kontakt na redakci

marketing@beranizlin.cz

Fotografie

Vojtěch Jurák, Vojtěch Gargulák,
Libor Kožík, David Peška

12

16

Jan PRAVDA manažer mládeže

Po letech ústupu zlínského hokeje z republikové špičky, završeným sestupem z Tipsport extraligy, došlo v průběhu letošní sezony ke změnám ve vedení klubu. Novým generálním manažerem se stal Robert Hamrula. Pozici šéftrenéra mládeže obsadil Zdeněk Sedlák, post manažera mládeže převzal Jan PRAVDA a řízení „A týmu“ si vzal na starost trenér Miloš Říha mladší. Nyní vám přinášíme další obsáhlý rozhovor ze zázemí klubu, tentokrát s novým manažerem mládeže Janem PRAVDOU.

Pane Pravdo, jak se udál Váš příchod do zlínského klubu?

Vše se seběhlo velice rychle. Před Vánoci se mi ozval pan Hamrula a nabídl mi možnost podílet se na rozvoji klubu. My jsme si za Tigers Zlín spolupráci přáli, takže jsme se s kolegy rychle shodli, že do toho půjdeme. Přijal jsem funkci manažera mládeže a od 3. ledna jsem nastoupil.

Co je náplní Vaší práce?

Primárně mám na starosti rozvoj v mládežnických kategoriích, dále pak finance, investice a materiální zabezpečení klubu. Rádi bychom jako nové vedení vrátili zlínskému klubu a jeho příznivcům někdejší slávu, a především hokej na vrcholové úrovni.

O Vašem nástupu se jednalo už dříve, mám pravdu?

Ano, s panem Hamrrou jsme mluvili už před sezonou, nicméně tehdejší vedení nebylo naší vizi nakloněno. Víc bych se k tomu nevracel.

V jaké byl klub kondici, když jste do něj přišli?

Musím říci, že v době, kdy jsem nastupoval, byla situace naprosto katastrofální. A-tým byl v tabulce na 12. příčce, finančně jsme byli v hluboké ztrátě. S majiteli jsme si jednoznačně řekli, že je nezbytné urychleně řešit všechny problémy a neztrácet čas s minulostí, kterou stejně nezměníme. Jasným cílem bylo dovést tým do play-off a snažit se vyřešit finanční situaci.

Jak vypadá situace nyní, dva měsíce po Vašem nástupu?

Chtěl bych poděkovat týmu lidí, kteří do toho s námi v takto těžké situaci šli. S Robertem máme za úkol dát dohromady chod firmy a finance, což se postupně daří. Přináší to samozřejmě nepopulární kroky, které nejsou vždy po chuti všem zúčastněným, ale všichni se teď musíme soustředit a orientovat pouze na výsledek. Zatím jsme stáhli nelichotivou bilanci o více než 60 %.

Věřím, že postup do play-off nám může pomoci minimalizovat zbývající ztrátu i při zachování stávajícího servisu. Taktéž musíme myslet na budoucnost a investice, které pro novou sezónu potřebujeme jako sůl. Potkáváme se s fanoušky, rodiči, hráči, a věřím, že změna přístupu je již viditelná.

Co říkáte na herní projev A-týmu, který se v poslední době zlepšil?

Miloš Říha se Zdeňkem Sedlákem a celým týmem vykresali naději pro play-off,

tým vypadá velice dobře. Z toho mám velkou radost. Společně s Robertem udělali výborné trejdy. Na první pohled nemusely působit až tak zajímavě, nicméně čas ukázal, že noví hráči nalili do týmu potřebnou energii, bojovnost a život. V koncovce základní části se tým dostal do šestky, navíc se fanoušci začali vracet do hlediště, což je náš cíl.

Jak se na změny v klubu dívají sponzoři?

Změny byly přijaty pozitivně. Jak od města a kraje, tak od spolumajitelů a partnerů klubu. Jsem moc rád, že se k nám vrací partneři, kteří v minulosti klub opustili, což ukazuje, že jdeme správným směrem.

Věřím, že se nám letošní deficit podaří vyřešit, čímž nastartujeme novou sezónu, jež bude pro klub zlomová. Důležité je poděkovat městu Zlín a Zlínskému kraji za podporu, kterou nám poskytuje, a samozřejmě všem partnerům a vlastníkům, kteří nás podporují a věří v naši vizi.

Jaké jsou tedy plány do budoucna?

Plány jsou velké. Kdo mě zná, ví, že se snažím nestát na místě a hlavním cílem je a bude posunout hokej ve Zlíně zpět na výsluní. A to ve všech kategoriích! Abychom zajistili sportovní stránku, musíme samozřejmě zajistit úctyhodné zázemí, bez toho to dnes už nejde.

Můžete v základech představit vizi pro mládež?

Hráčům nová koncepce přinese kvalitní zázemí v podobě ubytování, stravování, vybavení, a hlavně sportovní program v profesionálním prostředí propojený se vzděláním. Intenzivně jednáme s dodavateli, partnery, a chceme nakoupit nové moderní vybavení a vyřešit zastaralé zázemí klubu. Pokud vše stihneme a seženeme dostatek prostředků, začneme s renovací po skončení sezóny. Dětem chceme nabídnout zlepšení v oblasti zázemí, jasnou

SPORT			VZDĚLÁNÍ
 A-TÝM	 2. LIGA	 UNIVERZITA	 VYSOKÁ ŠKOLA UTB - MANAGEMENT SPORTU
 SPOLEČNÁ AKADEMIE			 STŘEDNÍ ŠKOLA SPORTOVNÍ GYMNAZIUM SPOŠ - TRENÉRSTVÍ
 2. - B. TŘÍDA	 2. - B. TŘÍDA		 ZÁKLADNÍ ŠKOLA I., 3., ŽIKA
 SPOLEČNÝ NÁBOR 2023/24			 ZŠ + MŠ

komunikaci a kvalitní tréninkový proces.

Zlín vždy vychovával kvalitní hráče a osobnosti. Je tedy potřeba na tuto tradici navázat. Celý plán pro mládež jsme již představili rodičům u Tigers a v minulém měsíci i všem rodičům Beranů, kteří zamýšlenou koncepci hodnotili pozitivně.

Jak jste zmínil, chystá se i spolupráce se sousedními Tigers. Jak bude vypadat?

Koncepce zahrnuje společný nábor, kde je cílem zvýšit aktuální počet dětí z cca. 50 na 100 dětí. V mládežnických kategoriích dojde na základě smlouvy o spolupráci k propojení Beranů s Tigers tak, aby děti hrály co nejvíce. Tzn. že zde budeme mít dva týmy s cca. 15 hráči, kteří se budou rozvíjet pod vedením profesionálních trenérů. Role šéftrenéra se ujal Zdeněk Sedlák, jenž bude vše koordinovat.

Na úrovni akademie dojde ke sloučení těchto týmů. Na základě try-outu budou hráči rozděleni do týmu pro extraligu a nižší ligu. V akademii vytvoříme dvě mužstva, která budou fungovat v systému „A“ tým a „B“ tým. Na základě výkonnosti mohou hráči přecházet i během sezóny, vytvoříme tím potřebnou konkurenci.

V neposlední řadě dojde k úzkému provázání juniorů s A-týmem, což se snažíme realizovat už v probíhající sezóně. Hru za A-tým si již vyzkoušelo 7 juniorů. Chceme, aby se hráči rozehrávali v seniorských kategoriích. Ať už ve Zlíně, případně na farmě ve Vyškově.

Jak to vypadá s mládežnickými trenéry?

Chceme spolupracovat s lidmi, jež chtějí táhnout za jeden provaz. Z toho důvodu zřejmě dojde k určitým změnám. Věříme, že postavíme tým profesionálů, kteří budou brát svou práci jako srdcovou záležitost a nabídnou hráčům maximální podporu.

Důležité je i propojení se studiem...

Ano, vše co plánujeme, bude fungovat jen za podmínek kvalitního vzdělání, které se snažíme hráčům zabezpečit na základních a středních školách. Nedávno jsme se například podíleli na vytvoření nového zaměření v rámci SPOŠ trenérství a sportovní management. V rámci projektu Univerzity T. Bati se také podílíme na

vytvoření nového studijního oboru Sportovní management, který by měl být otevřen již v příštím období.

V neposlední řadě nabídneme řešení v základním vzdělávání a kvalitní zázemí, ubytování, stravování a vybavení, které je dnes v prestižních týmech nutností. Do budoucna plánujeme i sportovní spolupráci s UTB. Univerzitní hokej začíná být v Česku populární.

Jak to nyní vypadá s rekonstrukcí stadionu?

Celková rekonstrukce je bohužel v nedohlednu. Nutně ale potřebujeme opravit a zlepšit podmínky v šatnách mládeže, opravit prostory určené pro off-ice přípravu a regeneraci a samozřejmě kabinu A-týmu. Bohužel jsme mezi sezónami časově velmi omezeni, ale pokud seženeme dostatek prostředků, budeme se snažit udělat maximum možného. Taktéž věřím, že se k nám přidají třeba i další partneři a místní firmy, kteří nám pomůžou výrazně zlepšit podmínky pro sportování. Samozřejmě řešíme také prostory pro fanoušky. Po nezdaru s celkovou rekonstrukcí je však potřeba celý projekt přenastavit a realizovat postupnou cestou v koordinaci s vlastníkem.

Chtěl byste něco doplnit na závěr?

Důležité je poděkovat městu Zlín a Zlínskému kraji za podporu, kterou nám poskytují a samozřejmě všem partnerům a vlastníků klubu, kteří nám pomáhají a věří v naši vizi. Určitě bych rád vyzdvihl, že vytyčených cílů bychom nemohli dosáhnout bez podpory místních firem. Rád bych proto využil této příležitosti k oslovení hokejových nadšenců z řad podnikatelů, aby svoji pozornost upřeli stejným směrem a pomohli nám do Zlína vrátit extraligové časy a mnoho odchovanců na reprezentační úrovni.

Za vedení klubu mohu garantovat, že budeme maximálně transparentní a budeme budovat dobré jméno klubu, aby každý fanoušek mohl být hrdý na svůj tým a značku Berani Zlín.

V případě, že byste rádi podpořili klub Berani Zlín, můžete využít kontaktu na manažera mládeže Jana Pravdu (pravda@beranizlin.cz), nebo generálního manažera Roberta Hamrlu. (hamrla@beranizlin.cz)

Krasobruslaři získali MEDAILOVÁ UMÍSTĚNÍ

Kromě mladých zlínských hokejistů se během února na řadě soutěží představili také malí krasobruslaři a krasobruslařky. A vedli si náramně, na čtyřech soutěžích posbírali hned šest pódiových umístění.

Hned dvěma medailovými výsledky se v šampionátu ČKS blýskla **Amálie Pospíšilová**, která na Beskydské Piruetě v Třinci v kategorii nováčky starší dívky obsadila druhé místo. O týden později v Brně už ale nedala soupeřkám šanci a **po vynikající jízdě zvítězila**. Ve stejné kategorii byla úspěšná i její tréninková partačka **Vivien Čechmánková**, která vystoupala na třetí stupínek.

V kategorii nejmladší žačky se v Třinci **vešly do nejlepší desítky hned tři zlínské zástupkyně**. Nejlepší z nich, **Vanesa Černochová**, skončila druhá. V Brně pak mezi nejmladšími žačkami uspěla třetím místem **Pavla Žižková**.

Zlínská stopa se na soutěžích neztratila ani mezi chlapci. Zasloužil se o to **Tomáš Páleníček**, který ve Velké ceně Českých Budějovic v kategorii nováčky chlapci obsadil třetí příčku.

Únorové výsledky zlínského krasobruslení

Beskydská Pirueta - Třinec ČKS

Nováčky starší dívky:

Amálie Pospíšilová - **2. místo**
Vivien Čechmánková - **4. místo**

Nejmladší žačky:

Vanesa Černochová - **2. místo**
Valérie Hostinská - **6. místo**
Pavla Žižková - **7. místo**
Aneta Škamralová - **17. místo**

VC Českých Budějovic - ČP

Nejmladší žačky:

Mia Bajzová - **22. místo**
Lara Sofie Odložilíková - **27. místo**

Nováčky chlapci:

Tomáš Páleníček - **3. místo**

Memoriál Stanislava Suka Brno - ČKS

Nováčky starší dívky:

Amálie Pospíšilová - **1. místo**
Vivien Čechmánková - **3. místo**

Nejmladší žačky:

Pavla Žižková - **3. místo**
Valérie Hostinská - **13. místo**
Aneta Škamralová - **17. místo**

Nováčky mladší dívky:

Tereza Mikuličková - **4. místo**

Bakalářský pohár Rakovník ČP

Nejmladší žačky:

Lara Sofie Odložilíková - **21. místo**
Mia Bajzová - **23. místo**

Tento tým se **NEVZDÁVÁ!**

Sezona zlínské juniorky je letos divoká a plná zvrátů. Mládežnický hokej v celé své kráse. Zápasy mladých Beranů patří v rámci extraligy k těm ofenzivnějším, padá v nich zpravidla hodně gólů a do poslední chvíle nebývá nic jisté. Několik dobrých duelů Zlínští ztratili, naopak hodně bodů vybojovali po obratech – a to i ve chvíli, kdy prohrávali třeba o čtyři nebo pět gólů. První zkušenosti v této kategorii sbírají nadějní dorostenci, starší hráči zase nakukují do A-týmu. Jak svůj mančaft vidí trenéři z lavičky? O dosavadním průběhu letošního ročníku hovoří pro newsletter Váš BERAN kouč Luboš Jenáček.

Základní část juniorské extraligy pomalu směřuje k závěru. Mohl byste zhodnotit její dosavadní průběh?

V našem podání je to taková houpačka, ale to potkává v této kategorii skoro všechny mančafy. Kluci jsou schopni zahrát výborné zápasy, ale taky průměrné nebo slabší. To je hokej. Myslím, že postavení v tabulce tak nějak odpovídá síle našeho kádra. Chceme se zachránit – to je bod číslo jedna a hlavní úkol sezony. A pak samozřejmě pošlíváme po play-off, které pořád není vzdálené. Chtěli bychom se o něj porvat.

Popsal byste, jaké jsou silné stránky týmu?

Silnou stránkou je určitě to, že většina kluků je místních. Když se podíváme na soupeře, tak jsou to často kluci posbíraní z různých koutů republiky. Ať už jde o Karlovy Vary, Trinec... v podstatě se to týká velké části týmů v lize. My máme tak osmdesát, osmdesát pět procent kluků místních, takže se znají odmalička a drží při sobě.

Ostatně mužstvo už několikrát v sezoně ukázalo, že žádný zápas jen tak nevypustí...

Ano, i to patří mezi naše silné stránky – že jsme dokázali relativně dost zápasů otočit. Nešla nám karta, prohrávali jsme, ale ve třetí třetině jsme byli schopni s tím něco udělat. Zlomit to, otočit skóre ve svůj prospěch. Na druhou stranu jsme ale také ztratili některé dobře rozehrané zápasy. Ovšem to, že se tým nevzdává a hraje až do konce, je určitě velkým plusem.

Co naopak tým limituje? Kde má rezervy?

Některé hráče hendikepují individuální dovednosti, jako jsou přihrávka, zpracování přihrávky nebo herní myšlení. V kategorii juniorů by už měli kluci mít tyto věci zvládnuté, ale musíme na nich pracovat. Někdy nás opravdu v zápase limituje, když nejsme schopni si na pár metrů nahrát nebo kotouč zpracovat.

„Kluci musí zažít kolektiv, aby se v něm cítili dobře. Musí vědět, co po nich trenér chce, je potřeba se sehrát v útoku se spoluhráči. Není dobré jít nahoru jen na zápas.“

Prošel si tým během základní části nějakým těžkým obdobím?

Nepovedla se nám podzimní série domácích zápasů. Máme takový los, hráli jsme osmkrát doma skoro po sobě, jen v polovině tam byl jeden vložený zápas v Olomouci. Stejnou sérii hrajeme i nyní, podruhé v sezoně (pozn.: Rozhovor vznikl v polovině ledna.). Ta podzimní domácí šňůra se vůbec nepovedla, z osmi zápasů jsme vyhráli jeden.

Všechny ty zápasy jste odehráli na Zimním stadionu Ludka Čajky.

Bohužel se nám na tomto stadionu nedaří zdaleka tak dobře jako nahoře na PSG aréně. Bilance je v podstatě opačná – co jsme tady prohráli, to jsme nahoře vyhráli. Hokej je tam rychlejší, bojovnější, asi nám to víc sedí. I kluci to mají určitě v hlavách.

Ten začátek podzimu byl jediným takovým obdobím, kdy nám body nenaskakovaly. Přitom kdybychom doma tehdy vyhráli ne jeden, ale třeba tři zápasy, máme teď o šest bodů víc, což by odpovídalo zhruba šestému, sedmému místu. A to už by bylo hodně pěkné.

Zlínská juniorka je letos velmi produktivní, v rámci extraligy patříte ke špičce v počtu nastřílených gólů.

Ano. S Larrym (asistent Martin Hamrlík) se snažíme, aby se kluci učili hokej. Nechceme po nich žádné odpalování puků, ale naopak aby hráli s kotoučem. Chceme hrát útočný hokej a napadat. Ne hrát zataženou obranu, pokud to teda situace v závěru utkání vyloženě nevyžaduje. V tomto ohledu dáváme hráčům jistou volnost, můžou chodit dopředu. Od obránců vyžadujeme, aby podporovali útok.

Byly zápasy, kdy nám to tam napadalo. Což je samozřejmě dobře, protože jak loni, tak letos byl právě toto v mužské kategorii největší problém – málo vstřelených gólů. Tým dal mnohdy třeba jen jednu branku za zápas, s tím se špatně vyhrává. Takže mě těší, že v juniorce góly dáváme. Zase ale míváme problémy vzadu a dost inkasujeme. Tady jsme pro změnu na opačném pólu tabulky, patříme k nejhorším.

Na začátku jste zmínil, že byste se rádi ještě porvali o play-off. Co může

zlínskému týmu pomoci k tomu, aby se do něj dostal?

V mých očích hlavně to, abychom byli zdraví a kompletní. Nehráli jsme totiž zdaleka všechna utkání v nejsilnějším možném složení. Chybí nám čtyři dlouhodobě zranění útočníci, v určité fázi sezony s námi nebyl Šimon Frömel, šanci u mužů dostal Lukáš Chludil a teď v lednu Lukáš Heš. Naskakují za nás tři útočníci dorostu, kteří jsou, myslím, velkým příslibem. Ti si ale musí plnit povinnosti i ve své kategorii.

Ve hře je ještě hodně bodů. Pořád musíme jedním okem sledovat poslední Olomouc, ale co se týče osmičky, věřím, že tým na ni sílu má. Zvlášť teď, když se rozchytal brankář Tobi Synek. Drží nás velmi dobře, mám z něho radost.

Přiblížil byste, jak vypadá a funguje spolupráce juniorské kategorie s A-týmem?

Už s Rostou Vlachem, Jurajem Juríkem a Oldou Horákem jsme měli dobrou spolupráci. V prosinci jsme na ni pak navázali, když k týmu přišli Miloš Říha a Zdeňka Sedlák. Bavíme se spolu, snažíme se vycházet si vstříc.

Klub je v tomto takový živý organismus, týmy se prolínají. Samozřejmě, každý trenér chce mít k dispozici co nejsilnější sestavu, ovšem člověk nesmí vidět jen svou kategorii. Naopak si musíme umět navzájem pomoci. Někdy je v horší situaci Áčko, jindy pro změnu my. Vyhrávat potřebuje také dorost, aby měli kluci sebevědomí.

Řada juniorů dostává v poslední době šanci u mužů. Jak složitý je pro mladé hráče přechod mezi dospělými, popřípadě pak návrat zpátky?

Mezi kategorií chlapů a juniorů je to kolikrát o nastavení hlavy, o mentální stránce kluků. Jakmile dostanou čichnout k Áčku, tak ne každý zvládne po návratu zpět do juniorky hrát se stejnou vášní, nasazením nebo bojovností jako dřív a plnit věci, na kterých máme postavený herní plán. Každý zvládá tento přechod jinak.

Ale samozřejmě chceme, aby naši kluci chodili nahoru a aby šanci v A-týmu dostávali. Jsou tady kluci, kteří ji dostávali, dostávají a dostávat budou. A pak už bude záležet na nich, jak se v mužském hokeji chytanou. Já hráčům držím palce, aby jich bylo co nejvíc.

Absolvují kluci, kteří dostanou šanci u mužů, s A-týmem i celou zápasovou přípravu a tréninky?

Pokud se ví, že půjdou do zápasu, tak ano – celý přípravný proces absolvují s nimi. Šimon Frömel a Lukáš Chludil strávili část podzimu i v kabině Áčka. Za námi se vrátili, až když se uzdravili někteří zranění chlapi. Teď v lednu Lukáš Heš také absolvuje všechno s Áčkem.

Jinak to ani nejde. Kluci musí zažít kolektiv, aby se v něm cítili dobře. Musí vědět, co po nich trenér chce, je potřeba se sehrát v útoku se spoluhráči. Není dobré jít nahoru jen na zápas.

O některých juniorech už byla řeč, kdo další si

svými výkony v nejstarší mládežnické kategorii říká o šanci v A-týmu?

Gólman Tobi Synek s Áčkem trénuje, střídá se tam i s dalšími kluky, s Tomášem Málkem nebo s kluky z dorostu, ti taky na tréninky chlapů chodí, když je to potřeba.

Z obránců je blízko sestavě Adam Burian, většinu utkání v juniorce hraje velmi dobře Mates Zavřel. Nahoru jde Paťa Nábělek, náš kapitán. Ze začátku sezony to u něj nebylo ono, ale myslím, že se teď dostal do slušné formy.

Další kluci přišli z dorostu. Mára Šišák, Adam Hamrla, Špáňa (Miroslav Špaňhel)... Udělali kus práce, v dalších sezonách by měli být na řadě. Věřím, že budou mít na to se o šanci porvat.

A z útočníků?

Hodně kluků z útoku si už Áčko vyzkoušelo. Šimon Frömel, Lukáš Chludil nebo Čeman (Jakub Čechmánek). Lukáš Heš hrává i za mládežnickou reprezentaci.

O šanci si říká Adam Laciga. Ten má podle mě vynikající technickou zdatnost a předpoklady, co se herní inteligence týče. Musí ještě zapracovat na bruslení a na důslednosti, bojovnosti. Další kluci jsou mladší a potřebují ještě rok, dva v juniorce odehrát. Aby zesílili, aby měli odehrané různé zápasové situace. Pak se mohou pokusit porvat i o šanci nahoře.

PSG aréna během zimy ožila **MLÁDEŽNICKÝMI TURNAJI**

Čtyři turnaje, pět dní a celkem dvanáct klubů. Mladí hokejisté čtyř různých ročníků si na přelomu roku zpestřili sezonu a na PSG aréně poměřili síly se soupeři z různých koutů republiky. Na konci prosince a v polovině ledna Berani uspořádali ve spolupráci se skupinou Capri-Sun a dalšími partnery zimní mládežnické turnaje, z nichž by se měla stát opakující se tradice.

Ve třech případech šlo o jednodenní turnaje, jeden turnaj byl dvoudenní. Zatímco mladí hokejisté se mezi mantinely postarali o řadu zajímavých momentů, skvělých výkonů a napínavých zápasů, **organizační skupina Capri-Sun** pod vedením Leoše Pavlůska zajistila například hudební doprovod, bohatou tombolu a další doprovodné aktivity. Pohodovou atmosféru nakonec dotvořily zaplněné ochozy horní zlínské haly a hlasité povzbuzování.

Děti a mladí hokejisté si z jednotlivých turnajů

odnesli cenné odměny i plno zážitků. Po každém zápase navíc hráči obou družstev **veřejně ocenili největšího sympatáka či nejlepšího kamaráda ze svého týmu.**

Důležitou součástí celé série bylo partnerské zajištění, každý z turnajů se uskutečnil za přispění skupiny několika podporovatelů. Po hlavních partnerech (**Čepkov, PROFIMA, InterCora, VITAR**) byl vždy jeden z turnajů i pojmenován, mediálním partnerem všech čtyř byla společnost **IS reklama.**

Třetáci se blýskli dvěma prvními místy

Jako první se uskutečnil v úterý 27. prosince jednodenní **ČEPKOV CUP** pro hokejisty **ročníku 2010** (sedmá třída). Zlínští vyzvali celkem tři soupeře z Moravy a Slezska a jako jediní z celého turnaje si hned **dvakrát vyzkoušeli samostatné nájezdy.** V rozstřelu se ovšem vždy radoval soupeř, mladí Berani se tak umístili na poslední čtvrté pozici.

O den později, ve středu 28. prosince, začal druhý z turnajů **PROFIMA CUP**, který tentokrát trval dva dny a byl určen pro hokejisty **ročníku 2008** (devátá třída). Každý z týmů odehrál čtyři zápasy ve dvou dnech, vždy dva a dva. **Zlínským se výsledkově dařilo v první polovině turnaje, kdy byli stoprocentní a navíc neinkasovali.** Zbylé dva zápasy prohráli, jako jediní však sebrali bod jihočeskému Motoru, celkovému vítězi.

Posledním prosincovým kláním byl den před Silvestrem jednodenní turnaj **INTERCORA CUP** pro hokejisty **ročníku 2014** (třetí třída). Každý z klubů postavil dvě družstva, turnaj se tak konal ve dvou skupinách. V nich se týmy utkaly každý s každým dvakrát – první zápasy se hrály na polovině ledové plochy, druhé pak v útočné třetině tzv. na šířku. **Mladí Berani se na domácím turnaji blýskli dvojnásobným prvenstvím.**

Na závěr celé série se uskutečnil jednodenní **VITAR CUP** pro hokejisty **ročníku 2012** (pátá třída), ten se konal v neděli 15. ledna. Pro celkové vítězství si bez porážky dokráčeli hráči Jihlavy. Zlínský tým obsadil s bilancí jedné výhry a dvou proher konečné třetí místo.

ČEPKOV CUP (ročník 2010)

Výsledky Zlína:

Zlín vs. Kometa Brno **2:3sn**

Zlín vs. Olomouc **4:5sn**

Zlín vs. Třinec **1:6**

Konečné pořadí:

1. Třinec, 9 b.
2. Kometa Brno, 5 b.
3. Olomouc, 2 b.
4. **Berani Zlín, 2 b.**

PROFIMA CUP (ročník 2008)

Výsledky Zlína:

Zlín vs. Vítkovice **1:0**

Zlín vs. Jihlava **5:0**

Zlín vs. České Budějovice **4:5pp**

Zlín vs. Slavia **1:4**

Konečné pořadí:

1. České Budějovice, 11 b.
2. Slavia Praha, 8 b.
3. **Berani Zlín, 7 b.**
4. Dukla Jihlava, 3 b.
5. Vítkovice, 2 b.

INTERCORA CUP (ročník 2014)

Výsledky Zlína sk. A:

Zlín vs. U. Hradiště **6:5, 6:5**

Zlín vs. Třebíč **5:7, 5:5**

Zlín vs. Poruba **8:6, 8:4**

Výsledky Zlína sk B:

Zlín vs. U. Hradiště **5:2, 7:6**

Zlín vs. Třebíč **12:4, 16:1**

Zlín vs. Poruba **8:9, 9:4**

Konečné pořadí:

1. **Berani Zlín, 9 b.**
2. Třebíč, 8 b.
3. Uherské Hradiště, 6 b.
4. Poruba, 1 b.

Konečné pořadí:

1. **Berani Zlín, 10 b.**
2. Uherské Hradiště, 6 b.
3. Poruba, 6 b.
4. Třebíč, 2 b.

VITAR CUP (ročník 2012)

Výsledky Zlína:

Zlín vs. Přerov **5:4**

Zlín vs. Jihlava **3:9**

Zlín vs. Kometa Brno **0:5**

Konečné pořadí:

1. Jihlava, 9 b.
2. Kometa Brno, 6 b.
3. **Berani Zlín, 3 b.**
4. Přerov, 2 b.

Ve zlínské PSG Aréně se odehrál turnaj pod názvem MV Cars Cup 2023 pro ročník 2009. Zlíňští Berani se umístili na třetím místě, v dramatickém zápase o stříbro podlehlí Dukle Trenčín až po samostatých nájezdech.

Odchovanec Zdeněk SEDLÁK ml.

Pochází z ryze hokejové rodiny, kolem zimních stadionů se pohybuje celý život a přesto, že mu je teprve 22 let, má za sebou spoustu mezinárodních zkušeností. Útočník Zdeněk Sedlák, který se nedávno vrátil do svého rodného Zlína, v rozhovoru pro magazín Váš BERAN popisuje svou cestu mládežnickou kariérou.

Tvůj táta i strýc se věnovali hokeji. Bylo od začátku jasné, že budeš pokračovat v rodinné tradici?

Nikdy mě nikdo nenutil, ale vždycky mě to bavilo. Chtěl jsem o hokeji všechno vědět, všude být, takže to bylo takové nenásilné. Měl jsem rád ten život v kabině a celkově okolo hokeje a věděl jsem, že tohle chci.

Zkoušel jsi i jiné sporty?

Hrával jsem fotbal, asi do třinácti nebo čtrnácti let. Pak jsem skončil a soustředil se už jen na hokej.

Cepoval tě táta, nebo ti dával při hokejových začátcích volnost?

Spíš asi cepoval (smích). Ze začátku mě vyloženě vedl, když už jsem byl starší, tak to bylo čím dál víc o nějaké diskuzi.

Chodíval ses jako malý dívat na tátu, jak hraje?

Byl jsem všude, chodil jsem snad na každý zápas. Když se vyhrálo, tak mě táta vzal do kabiny, takže jsem to prostředí znal už úplně od malička. Hrozně mě to bavilo, někdy jsem se díval i na tréninky.

Táta byl poměrně velký hokejový cestovatel. Chodil jsi po štacích s ním, nebo jsi hrával celou dobu ve Zlíně?

Měl jsem to takové půl na půl. Vždycky jsme třeba na měsíc létali za tátou a já jsem hrál za žáky v tom daném týmu, kde zrovna působil. A ten další měsíc jsme pak byli ve Zlíně, protože máma tady měla práci, já školu a tak dále, takže jsem hrál ve Zlíně. Takhle to bylo v Dánsku, Itálii i Bělorusku, když tam táta hrával.

Jak jsi v té době vnímal rozdíly mezi hokejem v těchto zemích?

Pamatuju si, že jsem tam vždycky měl super kamarády, akorát nevím, jak jsme si spolu povídali (smích). Ale byl jsem ještě malý, ty hokejové rozdíly jsem tolik nevnímal. Spíš ty ostatní. Třeba v Minsku, když mi bylo tak pět nebo šest let. Seděl jsem v kabině a najednou prošla nějaká ozbrojená banda a začala to tam všechno čistit. Báł jsem se, co se děje. Ukázalo se, že to byla ochranka prezidenta Lukašenka, který se přišel podívat na zápas. Prostě tam přišel, pozdravil a pak se otočil a celý ten průvod zase odešel.

Jaký je recept na to dostat se z mládeže do Áčka?

„Musí na sobě hlavně pracovat, zlepšovat se a naslouchat těm, kteří jim dávají rady a snaží se je posunout dál.“

Na jaké momenty z působení ve zlínské mládeži nejraději vzpomínáš?

Hlavně na tu partu, kterou jsme tady měli. Vlastně od třetí třídy až po dorost jsme tu byli pořád ta stejná parta, objížděli jsme různé turnaje, mistrovství republiky a podobně. Když nám bylo třeba osm, tak trenéři poskládali tři lajny a tyhle tři lajny vlastně zůstaly už celou dobu. Bylo to super, hráli jsme dobře, vyhrávali jsme, takže na tohle rád vzpomínám. Dneska jsme se v Áčku z téhle party sešli s Danem Hufem, s tím jsme vyrůstali fakt tak od druhé třídy. Jinak tam byli třeba i Filip Chytil, Honza Václavěk, Dan Kowalczyk a tak dále.

Nemrzí tě, že jsi nikdy neviděl tátu ve zlínském dresu?

Spíš mě mrzí, že jsem si s ním nikdy nezahrál. Chtěli jsme to udělat, když hrál poslední sezónu v Přerově. Mně tehdy ale bylo asi třináct, což podle

pravidel nebylo legální, takže to nevyšlo. Je to škoda. Možná kdybych tehdy zůstal v Česku, tak by se táta ještě dva roky kousnul a do těch mých patnácti počkal, abychom si mohli zahrát spolu.

Který trenér tě v kariéře nejvíc posunul?

Asi pan Valášek, který nás trénoval poměrně dlouho, myslím, že tak od páté do deváté třídy. Na něj vzpomínám asi nejvíc, ale samozřejmě každý trenér mi dal něco, co mě posunulo dál.

V dorosteneckém věku jsi ze Zlína odešel do Finska. Co tě k tomu vedlo?

V té době se mi hodně dařilo a oslovilo mě několik týmů z Finska, Švédska a Švýcarska. Byl jsem zvyklý, že s tátou se hodně cestovalo, a tak jsem si to taky chtěl vyzkoušet. Přišlo mi to jako super šance, tak jsem se jel do Oulu podívat, jak to tam vypadá. Hrozně mě to nadchlo. Já strašně

rád vyhrávám a tam se vyhrávalo každý rok, skoro ve všech kategoriích. To mě tam hodně táhlo, a tak jsem se rozhodl tam jít.

Jak jsi v tak mladém věku zvládal přesun do neznámého prostředí? Byl to velký šok?

Ze začátku tam se mnou jezdil děda, vždycky třeba na měsíc, podobně jako jsme my tehdy jezdili za tátou. Ale nějak jsem to nevnímal. Já jsem byl spokojený, že hraju hokej, daří se nám, a ani mi nepřišlo že by to pro mě mělo být nějak těžké nebo tak. Klub mi poskytl ubytování, třikrát denně jídlo, a ještě nějaké kapesné, takže všechno důležité jsem měl zajištěné.

V týmu asi moc dalších cizinců nebylo. Jak jsi zapadl do party?

Byl tam se mnou ještě Radek Koblížek, který teď hraje za Kometu. I on mi tam hodně pomohl, tím, že tam byl dřív, tak mi ukázal všechno okolo a co jak funguje. V týmu jsme spolu pak byli asi až třetí nebo čtvrtou sezónu, ale ani tak jsem neměl vůbec problém, tamní kluci byli úplně v pohodě. Naučil jsem se i něco finsky, takže jsme se bavili napůl finsko-anglicky.

Chodil jsi ve Finsku i do školy?

Nechodil, učil jsem se jen jazyk s klukama v kabině. Školu jsem dělal přes internet ve Zlíně na SPOŠ, kde mi vyšli vstříc a pomohli mi s tím. Po sezóně jsem pak vždycky přijel a dodělal si testy.

Jak ti vyhovoval finský životní styl?

Byla tam taková pohoda. Vyhovovalo mi to, postupně jsem se naučil v tom žít. Líbilo se mi, jak se k sobě lidé chovají, jsou ochotní si navzájem pomáhat, a to nejen na zimáku, ale všude. Se všemi se dá domluvit anglicky a když potřebujete s něčím pomoci, tak vůbec neváhají. I díky tomu jsem za ty roky vlastně nikdy neměl s ničím problémem a všechno jsem v pohodě zvládnul.

Akademie Kärpätu Oulu je vyhlášena. V čem byly největší rozdíly oproti mládežnickým programům v Česku?

Hlavně teda v tom, že Kärpät je hodně na severu a poblíž kolem vůbec nic není. Na nejbližší zápas jsme to měli čtyři hodiny autobusem, takže oproti tomu si ty výjezdy po Česku vyloženě užívám (smích).

Ale v těch kategoriích byla obrovská konkurence. Bylo to opravdu našlapané, stahovali tam kluky

z celého Finska, takže třeba půlka týmu byla v národáku. I proto tam byl takový hlad po vítězství. Třeba v dorostu jsme jednou prohráli a hned byla krizová schůzka. Fakt se kladl důraz na to, aby všechno bylo perfektní a fungovalo, od jídla, tréninků, taktiky a podobně.

Později jsem si všiml, jak si tam na mládeži zkoušeli taktiky. Vždycky přišli s nějakým novým herním systémem a nejdřív ho začali hrát s juniorkou a když to fungovalo, tak to adaptovali i do Áčka. Takže všechny kategorie vlastně hrály stejný hokej a ty skoky mezi nimi byly díky tomu mnohem jednodušší. Úplně v pohodě tak mohl hráč hrát v sobotu za dorost a v neděli za Áčko a ten hokej byl pořád stejný.

Ve zlínském A-týmu tě na střídačce opět vede i tvůj táta. Jak se ti s ním spolupracuje?

Jsmo na to zvyklí, už mě párkrát trénoval. Ale v tu chvíli to nevnímám nějak speciálně, že je to můj táta, je to úplně v pohodě.

Jaké máš ve své kariéře další cíle a sny?

Žádné vlastně nemám. Žiju v přítomnosti, jsem teď tady, můj další cíl je další zápas, který chci vyhrát a zlepšovat se. Kam se posunu dál, to se uvidí, ale teď na to vůbec nemyslím.

Co bys poradil mladým hokejistům, kteří to chtějí z mládeže dotáhnout až do A-týmu?

Musí na sobě hlavně pracovat, zlepšovat se a naslouchat těm, kteří jim dávají rady a snaží se je posunout dál.

zlín.

PSG

Continental

STK VIZOVICE

www.beranizlin.cz/mladez